

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Га́лактио́на

Те́мплачопе́тъ
Георгий

807137

ГЕОРГИКА,
ВОТКОЛІКА, &
ІНОМІКА.

Vaustissimum Authorum Georgica, Ru-
colica, & Gnomica poemata qua su-
perficiunt.

Accessit hinc edidit

Is. Hortiboni Theocriticarum Lectio-
num libellus

Catera lequentes paginæ indicant.

Coloniz Allobrogum.

Johah. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI
benevolo S.

Ne sis noscius, lector, quid in hac nostra editione, praece-
ter ea que priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:

Primum Geoa ut quam emendatissimè edentur o-
peram studiois dedimus;

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.

Terciò, quadam adiunctionem carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, que in priori dearantur:
quadam etiam que in nullis repertas.

Musai quoque poema & proper elegansam, & quia
non videbatur argumentum aliam, edere volebam est.

Postremò, Iacobi Horriboni Lettomanum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo cum Theocriti rum. aliorum
poetarum loci non pauci quam emendatur, quam explicantur..

I. CRISPINI. de sua editione
disegno

Si doces est paucis quam plurima dicere, & aplo:

Quidni etiam exigne claudere multa libro?

QECONOMICA
OPERIS PRAE-
TIO,

FORANNIS CRISSPI

R A V T O R I E V S defessum laboribus quid vetat in amoenis non-nunquam Poetarum hortos re-quiescendi gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi iam dudum in promō vendis(quoad potui (literarū studiis volutas, ut quām à grauioribus illis, ino primariis Autoribus edendis otij quid supereileat, secundariis qui ad humilitatem pertinent, impenderem. Maximē verò iis qui viciniores origini, vt Plato monet in Philebo, mihius attactorum sordium habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus idem effi iunt, quod pīores prætulat suis pigmentis canoris ac ruboris, & aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino adhibitis & eleganter. Ac quām superioribꝫ annis ab Homero poetarū principē exceptum esset, nunc alterum ab illo, Hesiódum Ascraeum illi ἔρωτος, Theognidem quoque & Phocylidem: Theocritum aliosque primarios Poetas; qui ob excellentis & exquisitæ scriptoris iotes vetustatem ferre potuerunt, prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impediat circumgestantem. Distinximus quidem eos velut in tres classes quatuor primam Hesiodi

ΘΕΟΝΟΜΙΑ

operibus tuis σπεζωρθμοις: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰσιτοργέφοις: tertiam ipsi Theo-
gnidi ceterisque Γραμματέοις hac exiguitate dedi-
mus, ut in unum volumen coire omnes possint,
quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula de-
monstrabit.

Quid porrò præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum: ipsa rē cognoscunt candidi
Lectores: ne aut prolixiori prefatione periundam
horum Poetarum lectionem remorer, aut ve-
recundiz terminos nimia commendatione transfi-
liam. Spero equidem suscepimus hunc laborem in-
que eo doctorum virorum præstitam operam atque
industriam studiosis nec inutilēm nec ingratam
futuram, cū & Latina versio, quæ de Græcis fide-
liter expressa est, omnibus ē regione coniuncta
detur: tum etiam brevibus ea annotationibus in-
dicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchi-
radioli modulo potissimum conueniebant.

Arque ut ingenuè semper agnouimus à quibus
profecimus, præter eos quorum elucubrata studia
in hos Poetas citata extant, pleraq. nobis benignè
communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atq.
Latinè doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardū
contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in
iis quæ Simmīz Rhodio attribuuntur; quæ præter-
quam quod sunt φύγη μάρτυς arbitratu veteris Au-
toris effida corruptissima erant. Ioannes Pediasius
Theocriti Σκέψε declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antē testificatus est his ver-
bis: τὸ δὲ τῆς Θεοκρίτου σύγχρονον μάρτυς ὅμοιος,
διὰ τὸ τῶν τὴν μεταλλήλου πίκρασιν καὶ διὰ τὸ αὐτο-
διῆς τὴν μημονών θεωρίαν ιστεριώτερον καὶ τὸν πόλε-
τον σωτηρέσσε καὶ ταῦτα μη καὶ τῶν απίκλων σωτηρέσσε
διηγήπια ἐκφυλεν, πελλών εργασίαν ἀποστιλεῖ. Quæ
autē præfatio æquitas de Ouo, Alis, ac Secari, æni-
gomaticis

TOTIUS OPERIS.

gymnicis Simmiz committitis praedici usurpari-
que merito possent. Hęc verò brevibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, peregrinos quidem dari hos libellos, sed
refert os tanta Poetarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiārumque grauitate ac varie-
tate plenos, ut maiora volumina non solum ope-
tarum & operis difficultate superent, verū etiam
utilitatem grato compendio (his præser-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habednt,

535
3

P. O E T A R V M Q V I T R I-
bus distinctis libris, uno tamen iudeoideis
comprehenduntur, ca-
tagus.

I.
G E O R G I C A.
H E S I O D I A S C R I P-
T O P E R A & D I E S.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiódum, cuius
autoritas tanta erat ut ipsius carmina tan-
quam oracula & auctorita quædam colamu-
ni sermone usurparentur.

S C V T V M H E R C U L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro ~~ad~~ dñe,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

THEOLOGONIA.

Annotaciones in Epis. ad. Huius, Phillipo Mel. potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOLOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Portu Cremonensi communicata, plurimum lucis adfert.

III

BIBLICAL.

THEOCRITI STRACUSI

Eidyllia, apta ad Poetics principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à Pastoribus exorsus ad Aratores se transalit: & ab Aratoribus ad Heros: qui etiam Pastorum iequiem in ipso Eclogæ, i.principio ob oculos posuit,

Tu yre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.

V. Vixiemus aliquæ hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIA RHODII,

OVM. A 4 A.S. SECVRIM.

Restauris suis metris, enodat, que exposuit Auber-

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrnæ Eidyllia, ex A. Mekerchi-
quum ex Ful. Ursini scriptis auditæ.

AVSONII elegans Eidyllium, Graeciis versi-
bus à Fed. Lampo redditum.

III.

COMBINAT.

THEOGNIDES Megarenis veterissimi
Poeta sententia elegiacæ annotationibus selec-
tis E. Vinaei, I. Hetelij I. Schegkij, aliorumq.
lucubrationibus expolite.

TOTIVS OPERIS.

PHECYLI DIS poema admonitorium
PTTHAGORÆ carmina laurea scholiis V.
Amerpachij aliorumque observationibus illustrata
SOLONIS sententiaz que supersunt,
TIRTEÆI varia,
SIMONIDI S pleraque,
RHIANI,
NAVM ACHIL,
PLANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODO RI,

TIMOCLIS. Quorum sententias pleraque
multi magni scriptræ veluti axiomata & oracula
non sine honoris prefatione citarunt. Plato (in-
quam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, A-
thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Judæus ac
de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUENTI
tut eadem tertia Enchiridij parte.

SEVARIO RVM Libellus, continens
aliorum quoque Poetarū sententias: quemadmo-
dum ex indice ad calcem illius tertiz partis
apposito constabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index commen-
trat.

Fuerit his, & Philemusa, & nostris studiis fau-

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

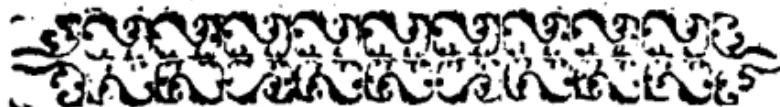
EX: SVTDA.

Tyrtæus Archimbroti filius Lacon aut Milesius,
Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis
festur Lacedemoniis, cum aduersus Messenios bel-
lum gererent, victoris author fuisse. Est autem vetus
stiss. vi pote qui eodem tempore cum septem (qui vo-
eantur) sapientibus vixerit, aut etiam antiquior. Flo-
ruit saltem circa 35. Olymp. Scripsit praecpta vita
versibus Elegiacis, & carmina de bello libro 55.

EX: TTY RT. E O,

Dé virtute.

NO memorandus mihi vir, nec in pretio ha-
bendus videatur,
Seu virtutu pedum seu gratia lucta:
Neque si Cyclopani habeat magnitudinem &
robur,
Et currendo vincat Thracium Aquilonem.
Et forma sit Vel ipse Tithoho præstantior,
Et locupletior quam aut Midas aut Cingras reges:
Neque si Tantalidem Pelopon regno vincat,
Linguamque Adrasti suavissimam habeat:
Neque si gloriam omnē prater bellū & fortitudinē habeat.
Non enim vir bonus est in bello,
Si non sustinat eadem videre cruentam, —
Et propius hostem stare cupiat.
Hac usris est hoc optimum. inter homines præmium,
Et maximè decorat etiam iuuenem, à quo geritur.
Commune hoc bonum est cibicari, & uniuerso populo,
Et in qua vi progresus inter pugnantes an prima accio
Constat erit turpisque fuge profus oblitus caruer, (maneat),
Vitam & animum pacientem oblitione periret.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΓΙΑΔΑ.

Τυρτεῖς Αρχιμερέτη, λάκων ἡ Μείνοσα, οὐδὲ ποιεῖς, καὶ ἀντιτίεις, οὐ λόγος τοῖς μέλεσι χειρούργους Δια-
κοδαιμονίκους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις ὅπικρατεῖς εἰρετούς
ποιεῖς. Εἴτε ταῦτα τοι, σύχρονος τοῖς ἐπὶ αὐτῷ ποιεῖ-
σθαι φίλος οὐ παῖς αὐτοφρεγος θάμφιος γοῦν καὶ τῶν λει-
τουργικῶν ιδεαῖς οὐδὲ γένεσις, καὶ μέλος πο-
λεμιστήρειας θεοῖς βιβλίοις.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΤΡΤΑΙΟΤ, Περὶ τῆς ζωλεμικῆς φύσεώς.

Ο ΤΤ αἱ μηνούμενοι, οἵτινες λόγοι φέρει τη-
λεῖσθαι.
Οὐτι ποσὸν αἴτης λόγον παλαιόμενούντος,
Οὐδὲ εἰ Κυκλώπων μηδὲ ἔχει μηγέδος το-
τελεῖσθαι περιπολούσιον.
Νικόν ἢ Στάγον Θρησκευτούσιον Βορέων.
Οὐδὲ εἰ Τιθωνός φυλοὶ χαράξεις εἶνι.
Πρεστοίκη ἢ Μίδεια καὶ Κι. οὐδέποτε πλέον.
Οὐδὲ εἰ Ταγαλίδεω Ηέλοπος βασιλεὺς εἴνι,
Γεωργεῖς δὲ Λαρητονιοι μειλιγράμιαι ἔχοι.
Οὐδὲ εἰ πάσσαι ἔχοι δέξια, πλὴν θεούρεσσι αἰλαντοῖς.
Οὐ γάρ αἰπερ αἴγαδες γένηται, εἰ ποιεῖμοι,
Εἰ μηδὲ τοτελεῖς μηδὲ θέρεν φόνοι αἰματόεσται,
Καὶ δικτεῖς δρίζοντες γένηται ιστεμένοις.
Ηδὲ αἴστη, τοῦδε αἴδειον εἰ αἰθρόποιον αἴρεσθαι
Κακούσιον τε φέρειν γένηται αἰδητήν
Επαντὶ δὲ ἐπιλογή ποιεῖται τε παντὶ τοιούτῳ μηδέποτε,
Οστε αἰπερ μείζας εἰς φερομένης μηδὲ
Νόλειμοις, αἰσχούσιοις φυγῆς ὄπιπτοι εἰς αἰδητούς
γένηται οὐδὲ μάλιστα μηδέποτε.

Animusque ad mortem obstantem proximum virū affās.
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vereit phalanges
 Asperas, suaque industria prælī fultus regit.
 Ipse autē in prima acie prostratus charam amictū vitā,
 Civitatem, & populos, & pacem honestans:
 Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus
 Et per thoracem ab anteriori paro fauciatus.
 Hunc verò ingent, pariter iuuenes, senesque,
 Et grata desiderio tota ciuitas funis ipsius prosequitur.
 Huus sepulchrum, & liberi iner homine: præclaris sunt
 Itē inque nepotes, & omne posterorum genus,
 Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,
 Sed quanum sub terra sit, manet immortali,
 Quem se fortior gerentem manentiamque, & pugnantē,
 Pro patria & liberu vehemens Mars peremerit.
 Quod si effugerit, sorte mortu longum inducentia soperet,
 Ecce victoria politus splendidae gloriā pugne auferat;
 Ipsi ex aquo omnes iuuenesque senesque colunt,
 Multisque iuunda affectus ad Urum abit.
 Senescens aueeni inter ciues præcessit, neque quis illum
 Ladere, nec surreuerenter nec iniuste caput.
 Omnesque in sedibus iuuenes simul & aquales
 Loco cedunt ei, qui que maiores nati sunt.
 Huus igitur virtutem ad summū peruenire nunc aliquis
 Necatur animo, non remissione bellum.

E IV S D E M.

alias Cattini.

Quandiu corporis quando strenuum habebitis animam
 O iuuenes? an non veremini vicinos?
 Quid tantam ignaviam? In pace autem volis videmus.
 Sedere: sed bellum totam regionem infestat.
 Hunc versum suppleuit Camerarius.
 * Quin sicutum aliquis arte in prælio hosti obtendat.
 Et aliquis moriens ultimè iugulum emittat.

Θεροιάν ἢ πατεῖ τὸν πλησίον αὐδρα παρεῖσθε.
 Οὐτος αὖτος αἴγαδος γέγονεν εἰς πολέμῳ.
 Λέβα ἢ μυστικόν αἰδρον ἐπενήψει φυλαγήσει.
 Τριχίας, απεκδύτη τὸν δεινὸν κύμα μάχης.
 Λύτες οἵ εἰς πορφύρας ποσὶν θέλον πλεύσεις,
 Λύτος εἰς σύροντο καὶ επισίδες ὀμφαλούσις,
 Καὶ σίτα θερικος αὔρος θέληται περίσσεις.
 Τὸν δὲ ὄλοφόν περιποιεῖ λίθος ὄμοις γέος καὶ γέροντες,
 Αργελέων ἢ πεδίον πάσσα πέκκοδη πόλη.
 Καὶ τύμπανον καὶ πάγδος εἰς αἰθρίας αρέσκεια,
 Καὶ πάγδος πάγδος τῷ γῆρος ἔξοπλοι.
 Οὐδέτε ποτε πλέος εἰδέλον διπόλυτα τὸ διάτομον ἀπέσει,
 Άλλος τὸν γῆραν πάγδον γέροντας αἰθρίατος,
 Ορτοῦ αἰτεύοντας, λέγοντας τὰ μαρνάμενά τοι
 Γῆς αἴρει καὶ πάγδον θεῦρε Αρκεσίον.
 Εἰ ἡ φύγοις αἴρει καὶ πάγδον ταπεινεος θανάτου,
 Νικητες οἵ αὐχμῶς αἴραστον βύζος ἔλος.
 Πάρτες μὲν παρώσιν ἔμεινεσσιν ἢ παραστά-
 Τιθέσκοντα διάσποιο μηταποίησιν, εἰδέ τις ἀντοῦ
 Βλαπτεῖν εἴτε αἰδοῦς εἴτε σίκης εἰδόλοι,
 Πάρτες οἵ εἰς θάνατον ὄμοις γένεσι, οἵ τε κρετίνης
 Εἶκαντες εἰς χωρίς, οἵ τε παλαιόργοντες.
 Ταύτως τινὲς αἴτηροι αἴστοις εἰς σκηνὴν εἰδότες
 Πεπρεσθεντο, θυμόν μηδεποτε πολέμουν.

ΤΟΥ ΛΑΤΟΥ. ἢ Καμήλη.

Μίχεις τοῦ καταίκειαθε; κατ' αὐχμηνον ὅξειτε θυμόν,
 Πάντος; οὐδέτιδ' αἴματοι πεπεινότασσα,
 Σε διάλλει μαθείστες; εἰς εἰρήνην ἢ δοκιμήτε.
 Ήδη, αἰτεῖ πάλαιρος γαῖας ἀπαστον ἔχει.
 Εὖ τοι τοις αὐτοῖς διδοῦσιν εἰρήνην περιέχεται.
 Καὶ τοι διόποτε πάντας οὐτε τ' αἰτοποιότω.

Honori enim est & ornamento viro pugnare
 Pro patria, & liberis, & cinera uxore
 Aduersus hostes. Mors autem aderit, quandocumque
 Par. e destinauerint. Sed age quispiam rectâ pergas.
 Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pellus
 Fouear, cum primum incipit committi pugna.
 Non enim mortem effuzero fatale est
 Virum, n. que si à maiorebus immortali. genus ducat.
 Sape quis elapsus è pugna soni nque celorum,
 Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendie.
 Arque hic sanè nec amicus est populo, nec gratus:
 Illù v. magnus & parvus desine siquid passus fuerit.
 Vniuersus enim populus virum forcem desiderat
 Defunctum, viuentem vero instar semidei colit.
 Nam coram intueretur illum velut turrim;
 Quippe sol us multorum aquas facinora.

E I V S D E M .

Veruntamen Herculis genus insiculum estis:
 Confidite, nondum lous facies auersa est à nobis.
 Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,
 Quin rectâ quisque hostibus scurum obuerat
 Inuisam amissurus animam, morisque nigrum;
 Sed solis splendore gratum, subcurus farum.
 Nostis enim quam grania sine Martis lustuosi opere,
 Nostis etiam imperum permotestibelli.
 Et quandoque fugitis ipsis, quandoque alios fugatis,
 Iuuenes, verumque satis experti estis.
 Nam ex illis qui audent unâ persistentes
 Comitus in hostes aduersos imperum faceres.
 Perpici occidunt, retrisque seruant populum:
 Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,
 Quanta incurras mala, vir qui se turpiter dederis.

- Τιμῶντι τὸ δέ πολεμάρχεσθαι αὐτῷ μεχθεν
Τῆς περὶ καὶ πάγσου, καυρωπίας τὸν ἀλόχου,
Δυσδερίστην θεάστος δὲ πολὺ εἰστε, ὅπως τε καὶ φύ
Μοιραὶ ὄπικλιστος· αἷλα τοις ἴδιοις θέω,
Ἐπχος αἰαχέμηνος, καὶ τὸν αἴστοντος σύμμετον πόρ
Εἰσαστε τὸ περὶ τοῦ μητροῦ πονίμου.
Οὐ δέ καὶ θεάστοι γε εὐχεῖτε μηδεμίον δέσποιν
Αὐτῷ καὶ τοῖς περιγέροισι, καὶ τοῖς εἰδουσίτοις.
Πολλάκις δημιούρτας οὐ γάρ καὶ δοῦποι αἰστήτων
Ἐρχεται τὸ δέ οἶκον, μοῖρα κέχει θεά τοι.
Αλλ' οὐδὲ τοις ἔμπται στηταί φίλοις, καὶ τὸ ποδόνος
Τὸν δὲ ἐλέγος σενιχθεὶς μέγασι, ω̄ τη παθη.
Λαῖδις γε ἔνυπται ποδός: κρατεῖτε φρεγτος αὐδρος
Θυγατορος: ζωστ δέξιας ειμένων.
Πλαστερ δέ μη πύργον ἐσφέντε μοῖριν δερβεστην,
Βρεταὶ γε πολλοὶ εἴξι μεσωποὶ θέων.

ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

- Αλλ' Ηρακλῆος γε φέρετον γῆρας ἐγένετο.
Θερστεῖτ', εἴπει Ζεὺς ἀνέχεται λοχός τοι.
Μηδὲ αὐτοῖς πληθώρα δημιουρίας, μηδὲ τοσανάδε
Ιδύες δέ εἰς φερομετάχους ασπίδαν αἵρετο.
Ἐχθροῖς μὲν φυγὴν δέσμηνος, θεάζοντι τῇ μελαγάρᾳ
Αὐγῆσσι καθέρεται νεαροῖς φίλοις
Ιετε δέ τοις Λαρεσιοῖς πολεμακρύτου ἤργυρον αρίστηλα.
Εὖ δέ ὄργανον ἐδείπετο, σφραγέλιν ποιημαν.
Καὶ μὲν οὐδὲ γέροντος τὸ διακόντων τὸν ἕγχιστον
Οὐδέτοι, εἰμοφοτέρον δέ τοις κάροντα πλαστατε.
Οὐδὲ γε τελμάστος περι αὐλήν εἰστε φέρμοτε,
Εἰς τὸν πορθεδίην καὶ φερομετάχους ἵεται,
Παυρότεροι διάκονοις, πάσοισι τῇ λαὸν ὁπίστα.
Γριατάριτοι δέ τὸν διορθών πάσεαντο: αλλ' αρτέ.
(Οἱ δέ εἰς δέρματα ταῦτα λέγοντες αἰνύσθεντες
Οντο, φτισσοχεχεὶς πάθη, γέγιεται αὐτῷ τοις κακοῖς.

Ignominiosum nanque est tergum sanciare
 Viri fugientis in aduerso pralio.
 Turpe quoque est cadaver in puluere prostratum,
 Atque ergo hasta cuspide vulneratum.
 Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede
 Terra infixa, labra dentibus premordens:
 Femora & tibias inferne, nec non pectus humerosque,
 Lati clypei umbone contegens.
 Dextra verò manu validam hastam torqueat,
 Terribilemque in capte cristam motet.
 Cartia aggrediens facta discarbellare,
 Nec à reli procul abfit clypeum gerent.
 Sed congregiens quispiam, omnis longa hasta
 Vel gladio percussurus, hostem capiat:
 Ex pedem ped: in gens, clypeumque clypeo admonens,
 Nec non cristam cristata, galeamque aptans galatas,
 Pectorique obuerso pellore contra hostem pugnet,
 Vel gladii capno, vel hasta praelonga arrepta.
 Yes autem leuis-armatura-milites sub scutis aliunde atq;
 Trepidares, grandibus pugnare lapidibus,
 Hastisque leues remorquere in hostes,
 Vestram prope armaturam permanentes.

SIV S D E M.

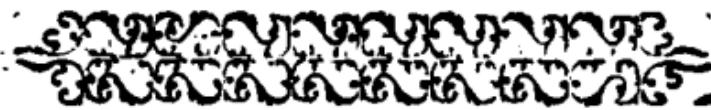
Praclarum est, in prima acie si occidae
 Vir bonus, pro patria sua pugnans.
 At si quis urbe sua pinguisque armis reficitis
 Mendicare cogitur, hoc orationum est miserrimum:
 Cum chara matre vagans, & sene parente,
 Cùmque parvulus fil: is, & adolescentula uxore,
 Inuisus namque erit ad quoscunque peruenientis,
 Indigentia viles & odiosa paupertate.
 Genus suum infamis, & formam decoram turpat:
 Omnis generis anticas, & mala eum sequuntur.

Ληρελέον γδ ὅπωδε μετέδρυστός εἴη διάζεται
 Λυθρὸς φύγοντος δικίος εἰς ποιόμενον.
 Λισσαρέος δὲ διάνεκτος καὶ παχύνεαρθρος ἐν κανίζοντι
 Νόμον ὅποθεν αὐχμῆι σύνεργος εἴληφαρθρος.
 Λιθάντις δὲ διαβαῖς μορίτων πεστιν ἀμφοτείστισσα
 Σπερχεῖσις ὅππις γῆς χῶμας εἰδεῖσται κακώτι.
 Μηρούς τοι καλύπτει το κατέτοιχος στερνός κακόμονος
 Λαστίδης δύρτης γαστρὶ κατευψαῖσθιανος.
 Διξιπτῆρη δὲ χλει την ανάτολην δέρματος ἔχοντα,
 Κινητοῦ δὲ λόφου δειλοτονίαν καθαίσεις.
 Ερδονι δὲ δέρματος λέγεται διδοτοπέδην πορφυρίζεται,
 Μηδὲν ἐκ τούτου βελάνων ἐστί τοι σπιστὴ δέρμα.
 Αλλά τοι ἐγένετο τοι, αὐτοδεξιόν ἔχει μεγάρθρον
 Η ἔστεις οὐτερέοντος διατήρηστος ἐλέτω.
 Καὶ ποδαὶ περὶ ποδὸς θεῖς, καὶ εἰπὲ εἰστίδες μαστίδες ἵρηστες
 Ετ τὸ λόφον το λόφῳ καὶ πικάπιαν κανίζει,
 Καὶ σέργον σέργον πεπανταρθρός αὐτῷ μετέχεισθαι.
 Η ἔστεις καπίλαι δέ δέρμα μεγάρθρον εἶσι
 Τριτῆς δὲ τοῦ γυμνότοτος λέπτης εἰστίδης ἐνδυόντων αλλοι.
 Πτωτοτοτες μεγάροις βαλλετε χερικά δίοις,
 Δούρεσσι το ξεισίστον ἀκαρπίζοντος εἰς ἀντούτα
 Ταῖστον παρεπλίας πλακτίον ιστερόμονος.

ΤΟΤ ΛΤΤΟΤ.

Τετράδημαι γδ κατέδι γέτι φρυμάχειστη πεσσότη
 Αὐτῷ δέ τοι δέρνει, εφεὶ δὲ επειδή μεριά μένον.
 Τλίδη δὲ ἀπό φρεστού το πολιν κακόποντας ἀγενάδη
 Πτωχέντη πάτετον δέ τοι αὐτονέργετον.
 Πλαζόμενος σωτή μικτεῖ φίλη καρπατεῖ γένεργη,
 Παιστοὶ το σωτή μικρέσσι, καυριδίσι τὸν αὐτόχθονα.
 Εχθρός μὲν γδ τοῖσι ματίστηται εὖς καὶ ἴκιτης
 Χρητητούσιν το εἴκονα καὶ συγκρητιστι.
 Διεσχίνει το γένος, καὶ δὲ αὐγαλαγεσσός εἰλέχθει
 Πασσοῖς αὐδυμένη καὶ κρούτης ἀπετακεῖ.

Tantem sic errantem homi non nullà decori cura
Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.
At nos animo fortis pro terra hac pugnemus, & pro libertate
Moriamur, nequaquam vires parcentes.
O iuvenes, a deo inuicem iuncti pugnate,
Neque tu-pu fuga, aut timori initium facite.
Sed magnum fortissimumque concipite animo imperium:
Nec pugnare aduersus hostes vita rationem habete.
Veterana aut, quo-um genua non amplius sunt agilis,
Grandem relictis ne fugite.
Turpe enim est, si in prima acie prostratus.
Iaceat ante iuvenes vir senior,
Candidum iam habens caput-barbamque canam,
Animam efflans forem in puluere,
Cruenta charis manibus pudenda regens,
(Quæ oculis intueri & tu-pe & indignum est,)
Et denudatus corpore: iuvenibus aut in omnibus similis
Et pulchrum puberatris florem habeat. (est,
Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis
Est, iuu adhuc strenuus, a si in prima acie ceciderit.
Sed progressus atque pugna quispam maneat utroque puto
Terre infixo, labia dentibus premordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
postremum his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
bris, & Iambos. Floruit autem 496. annis post bel-
lum Troianum. Primus Iambos scripsit secundum
quesdam.

Ἐπίθ' οὗτος ἀνδρός τοι ἀλευθῆναι μέσην ἔργη

Γίγνεται, εἴ τι αὐτὸς εἰς ὅποια τελέθῃ.

Θυμῷ γῆς φέρε τὴς ἐμαχώμενα. καὶ πολέμοις πάντας

Θεοπομόδι, φύκειν μητέ τι φειδόμενος.

Ωντάς, ἀλλά μεχανεῖ πάντας ἀλλάλοισι πάντας,

Μηδὲ θυγῆς αποχρεῖσθαι παῖδες φέρεντες.

Αλλὰ μήτε ποιεῖτε καῦματος σε φρεσὶ θυμέτε,

Μηδὲ φειλαφύζετε. αἰδράστι μετρείμενος.

Τοὺς δὲ ταῖς αιστεραῖς αὐτοῖς τούτοις γύνατε ἐλαφροῖς,

Μὴ κατανέποντες φέρετε τοῦ γεραιοῦς.

Αἰσχροῖς δὲ τοῦ μὲν φερμάχοισι περίτε

Κειμέναι πορθεῖναί τινας παλαιότερος,

Ηδη λαβούσαι ἔχοντες καρπού πολιού τοῦ γέρεος,

Θυμῷν, λοποποιοῦτε μῆκιμον σε κονία,

Αἰματούσιτε αἰδεῖς φίλας σε χρεπτές ὄχοντες,

(Αἰσχροῖς ταῖς γένεσι θεαματοῖς καὶ ταμεστοῖς ιδεῖν,) Καὶ χρεια γυμναζέντες τάσσετε τοῦ πολέμου,

Οφρὶ ἀρχε τῆς ὁδοῦ αὐλαὸν ἀνθεῖσι ἔχετε.

Αἰδράστι μὲν θυτοῖσιν ιδεῖν. οὐκτοῖς δὲ γυναικῶν

Ζεῦς ἔστι, καὶ δὲ δι' αὐτοῖς φερμάχοισι πετάσει.

Αλλά τις δὲ μίαντας μηδέ τοι ποστι αἰμοτέροις εἰς

Σπειράθεις δὲ τὴν γῆν, χεῖλος ὁδοῦσι μη καίτι.

Ε. Κ Τ ΑΝ Σ Ο Τ Ι Δ Λ,

Περὶ Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κρέον. Αμοργέτος, ιαμβογράφος ἡγεμόνης ἐλεγένεται σε βιβλίοις β ιαμβίς γέγοντι τοῦ καὶ αὐτοῦ, μὲν τοῦ καὶ στοιχείων τοῦ πρωτείων, ἡγεμόνης ιαμβίς φεντος ἀντὸς κατέπειτας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

AUTHORVM.

QVORVM POEMATA HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
73.

PHOCYLIDES, pag. 102
Versus Phocylidi attributum apud Athenzū,
tam apud Stobzum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124

TITHAGORE carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-
pach. 126.

SOLONIS sententiae elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag.
147.
Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag.
158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag.
163

RHIANI, de imprudentia, pag.
171.

EX NAVM AC HILI scriptis sen-

I N D E X.

tentia.		
Eiusdem vituperium diuitiarum,		pag. 173
		pag. 176
P A N T A S Y D I S in incontinentiam,		177
E x O R P H E O , de Deo,		181
M I M N E R M I de vita quod breuis sit,		
184		
 Epigrammata eiusdem,		187
L I N I in Prudentiam & Spem,		189. & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,		191
Z E V E N I Parv sententiae,		193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,		195
M E N E C R A T I S Comici,		197
P O S I D I P P I Cassandra,		ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,		199
T I M O C L I S Comici,		ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E Q U I T V R

Senariorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
haec sunt.

I N		Artem,	226
<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Amicum & Amicos,</i>	230	<i>Anaritiam,</i>	224
<i>Animum,</i>	392	<i>Audaciam,</i>	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Inso,</i>	208
<i>DE</i>		<i>Inuentio,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>Landem,</i>	210
<i>DE</i>		<i>Leges,</i>	218
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Liberos,</i>	220
<i>Confusio,</i>	204	<i>Luctum,</i>	214
<i>Continentia,</i>	210		
<i>Curiositate,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	222	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Marorem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	218
<i>IN.</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Munum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210		
<i>IN.</i>		<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	238
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Nostram,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptiam,</i>	204
<i>AD</i>			
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortacionem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224		
<i>Industria,</i>	232	<i>DB</i>	
<i>Infelicitas,</i>	216	<i>Parentibus,</i>	208
<i>Ingrata memorie,</i>	202	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Peccatis,</i>	200
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pietate,</i>	222
<i>Irascibilitas,</i>	220	<i>Paventias,</i>	218
<i>Iudicio, iur. divina Iustitia,</i>	224	<i>Populo,</i>	208
		<i>Pracibus,</i>	212
<i>Malitiam,</i>	220	<i>Prudencias,</i>	232
		<i>Potestitudine,</i>	214

E N D E X.

<i>P N</i>	<i>Superbiām,</i>	<i>238</i>
<i>Regem,</i>	<i>203</i>	<i>D E</i>
<i>Rijam,</i>	<i>204</i>	<i>Tempore, 214, & 234</i>
<i>I N</i>		<i>Tolerantia, 228.</i>
<i>Sanitatem,</i>	<i>228</i>	<i>D E.</i>
<i>Senectutem,</i>	<i>204</i>	<i>Veritate, 202</i>
<i>Seruos,</i>	<i>230</i>	<i>Vita, - 202, & 212.</i>
<i>Silentium,</i>	<i>226</i>	<i>Vituperio, 234.</i>
<i>Somnum,</i>	<i>228</i>	<i>Voluptate, 212.</i>
<i>Sperme,</i>	<i>210.</i>	<i>Virtute, 204.</i>

Ex Is. Hortelij versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M C V M
superioribus argumenti nonnulla ex veterum
Comicorum fragmeatis Graecis ab H. Stepha-
no versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui nōn seumeditus Come-
dim Poëta fuit,
pag.
225.

<i>ALEXANDRIS Tharg.</i>	<i>340.</i>
<i>AMPHIDRIS Albeniensis.</i>	<i>342.</i>
<i>ANAXANDRIDIS Rhodius.</i>	<i>243.</i>
<i>ANTIPHANIS Caryatis.</i>	<i>244.</i>
<i>APOLLODORI Gelos.</i>	<i>243.</i>
<i>DIPHILLI Scopensis.</i>	<i>249.</i>
<i>MENANDRI Albeniensis.</i>	<i>250.</i>
<i>PALEOZOI Sinopensis.</i>	<i>263.</i>

I N D E X.

EV BVL I	Atheniensis,	259
HIPPARCHI,		261
NICOSTRATI,		261
PHERECRATIS	Atheniensis,	261
CRATETIS	Atheniensis,	265
ERIPHI		265
CLÉARCHI.		207

FINIS.